

32002F0584

L 190/1

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

18.7.2002

DECIZIA-CADRU A CONSILIULUI
din 13 iunie 2002
privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre
(2002/584/JAI)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 31 literele (a) și (b) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu concluziile Consiliului European de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, în special punctul (35), ar trebui să fie eliminată, între statele membre, procedura formală de extrădare pentru persoanele care încearcă să se sustragă justiției după ce au făcut obiectul unei condamnări definitive și să fie accelerate procedurile de extrădare privind persoanele bănuite că ar fi săvârșit o infracțiune.
- (2) Programul de măsuri pentru punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a deciziilor penale prevăzut la punctul (37) din concluziile Consiliului de la Tampere și adoptat de Consiliu la 30 noiembrie 2000 ⁽³⁾ menționează aspectul executării reciproce a mandatelor de arestare.
- (3) Toate statele membre sau anumite state membre sunt părți la diferite convenții în domeniul extrădării, printre care Convenția europeană privind extrădarea din 13 decembrie 1957 și Convenția europeană pentru reprimarea terorismului din 27 ianuarie 1977. Țările nordice au legi de extrădare cu conținut identic.
- (4) De asemenea, următoarele trei convenții, privind, în totalitate sau parțial, extrădarea, au fost aprobate de statele membre și fac parte din *acquis*-ul Uniunii: Convenția de

punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ⁽⁴⁾ din 19 iunie 1990 (cu privire la statele membre care sunt părți la convenția menționată anterior), Convenția privind procedura simplificată de extrădare între statele membre ale Uniunii Europene din 10 martie 1995 ⁽⁵⁾ și Convenția privind extrădarea între statele membre ale Uniunii Europene din 27 septembrie 1996 ⁽⁶⁾.

- (5) Obiectivul stabilit pentru Uniune, și anume, de a deveni un spațiu de libertate, securitate și justiție, duce la eliminarea extrădării între statele membre și la înlocuirea acestora cu un sistem de predare între autoritățile judiciare. Pe de altă parte, introducerea unui nou sistem simplificat de predare a persoanelor condamnate sau bănuite, cu scopul executării sentințelor de condamnare sau a urmăririlor, în materie penală, permite eliminarea complexității și a riscurilor de întârziere inerente procedurilor actuale de extrădare. Relațiile de cooperare clasice care au dominat până în prezent între statele membre ar trebui să fie înlocuite cu un sistem de liberă circulație a deciziilor judiciare în materie penală, atât a celor anterioare sentinței de condamnare, cât și a celor definitive, într-un spațiu de libertate, securitate și justiție.
- (6) Mandatul de arestare european prevăzut în prezenta decizie-cadru constituie prima concretizare, în domeniul dreptului penal, a principiului recunoașterii reciproce pe care Consiliul European l-a calificat drept „piatra de temelie” a cooperării judiciare.
- (7) Dat fiind faptul că obiectivul de a înlocui sistemul de extrădare multilateral întemeiat pe Convenția europeană privind extrădarea din 13 decembrie 1957 nu poate fi suficient realizat de statele membre acționând unilateral și prin

⁽¹⁾ JO C 332 E, 27.11.2001, p. 305.

⁽²⁾ Aviz emis la 9 ianuarie 2002 (nepublicat în Jurnalul Oficial până la această dată)

⁽³⁾ JO C 12 E, 15.1.2001, p. 10.

⁽⁴⁾ JO L 239, 22.9.2000, p. 19.

⁽⁵⁾ JO C 78, 30.3.1995, p. 2.

⁽⁶⁾ JO C 313, 13.10.1996, p. 12.

urmare, datorită dimensiunii și efectelor sale, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, Consiliul poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut de acest ultim articol, prezenta decizie-cadru nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

- (8) Deciziile privind executarea mandatului european de arestare trebuie să facă obiectul unor controale suficiente, ceea ce înseamnă că o autoritate judiciară din statul membru în care a fost arestată persoana căutată va trebui să ia decizia de predare a acesteia.
- (9) Rolul autorităților centrale în executarea unui mandat european de arestare trebuie să se limiteze la un sprijin practic și administrativ.
- (10) Mecanismul mandatului european de arestare se bazează pe un grad ridicat de încredere între statele membre. Punerea în aplicare a acestuia nu poate fi suspendată decât în caz de încălcare gravă și persistentă de către unul din statele membre a principiilor enunțate la articolul 6 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, constatată de Consiliu, în aplicarea articolului 7 alineatul (1) din tratatul menționat anterior și cu consecințele prevăzute la alineatul (2) din același articol.
- (11) Mandatul european de arestare ar trebui să înlocuiască, în relațiile dintre statele membre, toate instrumentele anterioare privind extrădarea, inclusiv dispozițiile titlului III din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen cu privire la aceste aspecte.
- (12) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și reflectate în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾, în special în capitolul VI. Nimic din prezenta decizie-cadru nu poate fi interpretat ca o interdicție de a refuza predarea unei persoane împotriva căreia a fost emis un mandat european de arestare, atunci când există motive să se creadă, pe baza unor elemente obiective, că respectivul mandat de arestare a fost emis cu scopul de a urmări sau de a pedepsi o persoană pe motive de sex, rasă, religie, origine etnică, cetățenie, limbă, opinii politice sau orientare sexuală, sau de a aduce atingere situației acestei persoane pentru oricare din aceste motive.

Prezenta decizie-cadru nu împiedică un stat membru să aplice normele sale constituționale privind respectarea dreptului la un proces echitabil, libertatea de asociere,

libertatea presei și libertatea de exprimare în alte mijloace de informare în masă.

- (13) Nimeni nu ar trebui să fie îndepărtat, expulzat sau extrădat către un stat în care există un risc serios de a fi supus pedepsei cu moartea, torturii sau la altor pedepse ori tratamente inumane sau degradante.
- (14) Având în vedere că toate statele membre au ratificat Convenția Consiliului Europei pentru protecția persoanelor privind prelucrarea automată a datelor personale din 28 ianuarie 1981, este necesar ca datele cu caracter personal prelucrate în cadrul punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru să fie protejate, în conformitate cu principiile respectivei convenții,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

CAPITOLUL 1

PRINCIPII GENERALE

Articolul 1

Definiția mandatului european de arestare și obligația de executare a acestuia

- (1) Mandatul european de arestare este o decizie judiciară emisă de un stat membru în vederea arestării și a predării de către un alt stat membru a unei persoane căutate, pentru efectuarea urmăririi penale sau în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate.
- (2) Statele membre execută orice mandat european de arestare, pe baza principiului recunoașterii reciproce și în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii-cadru.
- (3) Prezenta decizie-cadru nu poate avea ca efect modificarea obligației de respectare a drepturilor fundamentale și a principiilor juridice fundamentale, astfel cum sunt acestea consacrate de articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Articolul 2

Domeniul de aplicare a mandatului european de arestare

- (1) Un mandat european de arestare poate fi emis pentru fapte pedepsite de legea statului membru emitent cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privative de libertate a căror durată maximă este de cel puțin douăsprezece luni sau, atunci când s-a dispus o condamnare la o pedeapsă sau s-a pronunțat o măsură de siguranță, pentru condamnări pronunțate cu o durată de cel puțin patru luni.

⁽¹⁾ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

(2.) Următoarele infracțiuni, în cazul în care sunt pedepsite în statul membru emitent cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privative de libertate a căror durată maximă este de cel puțin trei ani, astfel cum sunt definite acestea de dreptul statului membru emitent, duc la predarea pe baza unui mandat european de arestare, în condițiile prezentei decizii-cadru și fără verificarea dublei incriminări a faptei:

- apartenența la o organizație criminală;
- terorismul;
- traficul de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă
- traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope;
- traficul ilicit de arme, muniție și materiale explozive;
- corupția;
- fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995;
- spălarea produselor infracțiunii;
- falsificarea, inclusiv falsificarea monedei euro;
- criminalitatea informatică;
- infracțiunile împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și a șederii ilegale;
- omuciderea voluntară, loviturile și vătămrile corporale grave;
- traficul ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpirea, sechestrarea și luarea de ostateci;
- rasismul și xenofobia;
- jafurile organizate sau armate;
- traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichitățile și operele de artă;
- înșelăciunea;
- racketul și extorcarea de fonduri;
- contrafacerea și pirateria produselor;
- falsificarea de documente administrative și traficul de falsuri;
- falsificarea mijloacelor de plată;
- traficul ilicit de substanțe hormonale și de alți factori de creștere;

- traficul ilicit de materiale nucleare și radioactive;
- traficul de vehicule furate;
- violul;
- incendierea cu intenție;
- infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale;
- sechestrarea ilegală de aeronave și nave;
- sabotajul.

(3) Consiliul poate decide în orice moment, hotărând în unanimitate și după consultarea Parlamentului European, în condițiile prevăzute la articolul 39 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, să adauge alte categorii de infracțiuni la lista inclusă la alineatul (2) din prezentul articol. Consiliul examinează, pornind de la raportul prezentat de Comisie, în temeiul articolului 34 alineatul (3), dacă această listă trebuie extinsă sau modificată.

(4) Pentru alte infracțiuni decât cele prevăzute la alineatul (2), predarea poate fi subordonată condiției ca faptele pentru care a fost emis mandatul european de arestare să constituie o infracțiune, în conformitate cu dreptul statului membru de executare, oricare ar fi elementele constitutive sau calificarea acesteia.

Articolul 3

Motive de neexecutare obligatorie a mandatului european de arestare

Autoritatea judiciară a statului membru de executare (denumită în continuare „autoritate judiciară de executare”) refuză executarea mandatului european de arestare în următoarele cazuri:

1. atunci când infracțiunea care se află la baza mandatului de arestare este acoperită de amnistie în statul membru executare, atunci când acesta ar avea competența să urmărească această infracțiune în temeiul dreptului său penal;
2. atunci când din informațiile aflate la dispoziția autorității judiciare de executare rezultă că persoana căutată a fost judecată definitiv într-un stat membru pentru aceleași fapte, cu condiția ca, în caz de condamnare, sancțiunea să fi fost executată sau să fie în acel moment în curs de executare, sau să nu mai poată fi executată, în conformitate cu dreptul statului membru de condamnare;

3. atunci când persoana care face obiectul mandatului european de arestare nu poate, datorită vârstei sale, să răspundă penal pentru faptele aflate la originea acestui mandat, în temeiul dreptului statului membru de executare.

Articolul 4

Motive de neexecutare facultativă a mandatului european de arestare

Autoritatea judiciară de executare poate refuza executarea mandatului european de arestare:

1. atunci când, într-unul dintre cazurile prevăzute la articolul 2 alineatul (4), fapta care stă la baza mandatului european de arestare nu constituie o infracțiune, în conformitate cu dreptul statului membru de executare; cu toate acestea, în materie de taxe și impozite, de vamă și schimb valutar, executarea mandatului european de arestare nu va putea fi refuzată pe motiv că dreptul statului membru de executare nu impune același tip de taxe sau impozite sau nu conține același tip de norme în materie de taxe, impozite, de vamă și schimb valutar, ca și dreptul statului membru emitent;
2. atunci când persoana care face obiectul mandatului european de arestare este urmărită penal în statul membru de executare pentru aceeași faptă care stă la baza mandatului european de arestare;
3. atunci când autoritățile judiciare ale statului membru de executare au decis fie să nu înceapă urmărirea penală pentru infracțiunea care face obiectul mandatului european de arestare, fie să îi pună capăt, sau atunci când persoana căutată a făcut obiectul unei decizii definitive într-un stat membru pentru aceleași fapte care împiedică desfășurarea ulterioară a procedurilor;
4. atunci când s-a prescris acțiunea penală sau pedeapsa, în conformitate cu dreptul statului membru de executare, iar faptele sunt de competența acestui stat membru, în conformitate cu dreptul său penal;
5. în cazul în care din informațiile aflate la dispoziția autorității judiciare de executare rezultă că persoana căutată a fost judecată definitiv pentru aceleași fapte de o țară terță, cu condiția ca, în caz de condamnare, sentința să fi fost executată sau să se afle în acel moment în curs de executare sau să nu mai poată fi executată, în conformitate cu dreptul țării de condamnare;
6. în cazul în care mandatul european de arestare a fost emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, atunci când persoana căutată rămâne în statul membru de executare, este resortisant sau rezident al acestuia, iar acest stat se angajează să execute această pedeapsă sau măsură de siguranță în conformitate cu dreptul său intern;
7. atunci când mandatul european de arestare se referă la infracțiuni care:

- (a) în conformitate cu dreptul statului membru de executare, au fost săvârșite în întregime sau parțial pe teritoriul statului membru de executare sau într-un loc considerat ca atare, sau
- (b) au fost săvârșite în afara teritoriului statului membru emitent, iar dreptul statului membru de executare nu autorizează urmărirea penală pentru aceleași infracțiuni săvârșite în afara teritoriului acestuia.

Articolul 5

Garanții pe care trebuie să le ofere statul membru emitent în cazuri speciale

Executarea mandatului european de arestare de către autoritatea judiciară de executare poate fi subordonată prin dispozițiile dreptului statului membru de executare următoarelor condiții:

1. atunci când mandatul european de arestare a fost emis în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță pronunțate printr-o decizie dată în absența uneia dintre părți și în cazul în care persoana în cauză nu a fost citată personal și nici informată în alt mod despre data și locul audierii care a dus la decizia dată în absență, predarea poate fi supusă condiției ca autoritatea judiciară emitentă să dea asigurări considerate suficiente pentru a garanta persoanei care face obiectul mandatului european de arestare că va avea posibilitatea să solicite o nouă procedură de judecată în statul membru emitent și să fie prezentă la judecată;
2. în cazul în care infracțiunea pentru care a fost emis mandatul european de arestare este sancționată cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privative de libertate cu caracter permanent, executarea respectivului mandat poate fi supusă condiției ca sistemul juridic al statului membru emitent să prevadă dispoziții care permit o reexaminare a pedepsei aplicate – la cerere sau cel târziu după douăzeci de ani – sau aplicarea unor măsuri de clemență pe care persoana le poate solicita, în conformitate cu dreptul sau practica statului membru emitent, în vederea neexecutării acestei pedepse sau măsuri;
3. atunci când persoana care face obiectul unui mandat european de arestare în scopul urmăririi penale este resortisant sau rezident al statului membru de executare, predarea poate fi supusă condiției ca persoana, după ce a fost audiată, să fie returnată în statul membru de executare pentru a executa acolo pedeapsa sau măsura de siguranță privative de libertate care au fost pronunțate împotriva sa în statul membru emitent.

Articolul 6

Stabilirea autorităților judiciare competente

- (1) Autoritatea judiciară emitentă este autoritatea judiciară a statului membru emitent care este competentă să emită un mandat european de arestare, în conformitate cu dreptul acestui stat.

(2) Autoritatea judiciară de executare este autoritatea judiciară a statului membru de executare, care este competentă să execute mandatul european de arestare, în conformitate cu dreptul acestui stat.

(3) Fiecare stat membru informează Secretariatul General al Consiliului despre autoritatea judiciară competentă, în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 7

Recursul la autoritatea centrală

(1) Fiecare stat membru poate desemna o autoritate centrală sau, atunci când sistemul juridic al acestuia prevede astfel, mai multe autorități centrale, pentru a asista autoritățile judiciare competente.

(2) Un stat membru poate, în cazul în care se dovedește necesar din motive de organizare a sistemului său judiciar, să încredințeze autorității sau autorităților sale centrale transmiterea și primirea administrative a mandatelor europene de arestare, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale în legătură cu acestea.

Statul membru care dorește să utilizeze posibilitățile prevăzute în prezentul articol comunică Secretariatului General al Consiliului informațiile referitoare la autoritatea centrală sau la autoritățile centrale desemnate. Aceste indicații sunt obligatorii pentru toate autoritățile statului membru emitent.

Articolul 8

Conținutul și forma mandatului european de arestare

(1) Mandatul european de arestare conține următoarele informații, prezentate în conformitate cu formularul din anexă:

- (a) identitatea și cetățenia persoanei căutate;
- (b) numele, adresa, numerele de telefon și de fax și adresa electronică a autorității judiciare emitente;
- (c) indicarea existenței unei hotărâri executorii, a unui mandat de arestare sau a oricărei alte decizii judiciare executorii având același efect, intrând în sfera de aplicare a articolelor 1 și 2;
- (d) natura și încadrarea juridică a infracțiunii, în special cu respectarea articolului 2;
- (e) descrierea circumstanțelor comiterii infracțiunii, inclusiv a momentului, locului și gradului de implicare a persoanei căutate la infracțiune;
- (f) pedeapsa pronunțată, în cazul în care este vorba despre o hotărâre definitivă, sau seria de pedepse prevăzute pentru infracțiune de legea statului membru emitent;

(g) în măsura posibilă, alte consecințe ale infracțiunii.

(2) Mandatul european de arestare trebuie să fie tradus în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statului membru de executare. Orice stat membru poate, în momentul adoptării prezentei decizii-cadru sau ulterior, să indice, într-o declarație depusă la Secretariatul General al Consiliului, că acceptă o traducere în una sau mai multe alte limbi oficiale ale instituțiilor Comunităților Europene.

CAPITOLUL 2

PROCEDURA DE PREDARE

Articolul 9

Transmiterea unui mandat european de arestare

(1) În cazul în care se cunoaște locul unde se află persoana căutată, autoritatea judiciară emitentă poate transmite direct autorității judiciare de executare mandatul european de arestare.

(2) Autoritatea judiciară emitentă poate decide, în toate cazurile, să semnaleze persoana căutată în Sistemul de Informații Schengen (SIS).

(3) O astfel de semnalare este efectuată în conformitate cu dispozițiile articolului 95 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, din 19 iunie 1990. O semnalare în SIS are valoarea unui mandat european de arestare, însoțit de informațiile prevăzute la articolul 8 alineatul (1).

Pentru o perioadă tranzitorie, până în momentul în care SIS va avea capacitatea să transmită toate informațiile menționate la articolul 8, semnalarea are valoare de mandat european de arestare, până la primirea originalului, în bună și convenientă formă, de către autoritatea judiciară de executare.

Articolul 10

Procedura de transmitere a unui mandat european de arestare

(1) În cazul în care autoritatea judiciară emitentă nu cunoaște autoritatea judiciară de executare competentă, aceasta efectuează cercetările necesare, în special prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene ⁽¹⁾, în vederea obținerii acestei informații de la statul membru de executare.

(2) În cazul în care autoritatea judiciară emitentă dorește acest lucru, transmiterea poate fi efectuată prin intermediul sistemului securizat de telecomunicații al Rețelei Judiciare Europene.

⁽¹⁾ Acțiunea comună 98/428/JAI a Consiliului din 29 iunie 1998 privind crearea Rețelei Judiciare Europene (JO L 191, 7.7.1998, p. 4).

(3) În cazul în care nu este posibil să se recurgă la SIS, autoritatea judiciară emitentă poate face apel la serviciile Interpolului pentru a comunica mandatul european de arestare.

(4) Autoritatea judiciară emitentă poate transmite mandatul european de arestare prin orice mijloc sigur care permite obținerea unei urme scrise a transmiterii, în condiții care să-i permită statului membru de executare să verifice autenticitatea acestuia.

(5) Toate dificultățile legate de transmiterea sau de autenticitatea oricărui document necesar pentru executarea mandatului european de arestare sunt soluționate prin contacte directe între autoritățile judiciare implicate sau, după caz, prin intervenția autorităților centrale ale statelor membre.

(6) În cazul în care autoritatea care primește un mandat european de arestare nu este competentă pentru a-i da curs, aceasta transmite din oficiu mandatul european de arestare autorității competente a statului său membru și informează despre aceasta autoritatea judiciară emitentă.

Articolul 11

Drepturile persoanei căutate

(1) Atunci când o persoană căutăată este arestată, autoritatea judiciară de executare competentă informează această persoană, în conformitate cu dreptul intern, despre existența și conținutul mandatului european de arestare, precum și despre posibilitatea care îi este oferită de a consimți la predarea sa către autoritatea judiciară emitentă.

(2) O persoană căutăată care este arestată în scopul executării unui mandat european de arestare are dreptul de a fi asistată de un avocat și de un interpret, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare.

Articolul 12

Menținerea persoanei în detenție

Atunci când o persoană este arestată pe baza unui mandat european de arestare, autoritatea judiciară de executare decide dacă persoana căutăată trebuie să rămână în detenție, în conformitate cu dreptul statului membru de executare. Punerea provizorie în libertate este posibilă în orice moment, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare, cu condiția ca autoritatea competentă a acestui stat membru să ia orice măsură pe care o va considera necesară pentru a evita fuga persoanei căutate.

Articolul 13

Consimțământul la predare

(1) În cazul în care persoana arestată indică faptul că ea consimte la predarea sa, acest consimțământ și, după caz, renunțarea sa

expresă la drepturile conferite de „principiul specialității”, prevăzut la articolul 27 alineatul (2), sunt date în fața autorității judiciare de executare, în conformitate cu dreptul intern al statului membru de executare.

(2) Fiecare stat membru adoptă măsurile necesare pentru ca acest consimțământ și, după caz, renunțarea, prevăzute la alineatul (1) să fie obținute în condiții care să arate faptul că persoana le-a exprimat în mod liber și în deplină cunoștință a consecințelor acestuia. În acest scop, persoana căutăată are dreptul să fie asistată de un avocat.

(3) Consimțământul și, după caz, renunțarea, prevăzute la alineatul (1) sunt consemnate într-un proces-verbal, în conformitate cu procedura prevăzută de dreptul intern al statului membru de executare.

(4) Consimțământul este, în principiu, irevocabil. Fiecare stat membru poate să prevadă că acest consimțământ și, după caz, renunțarea, pot fi revocate, în conformitate cu normele aplicabile în dreptul intern. În acest caz, perioada cuprinsă între data consimțământului și cea a revocării acestuia nu este luată în considerare pentru stabilirea termenelor prevăzute la articolul 17. Un stat membru care dorește să recurgă la această posibilitate informează despre aceasta Secretariatul General al Consiliului, în momentul adoptării prezentei decizii-cadru, și indică modalitățile în care este posibilă revocarea consimțământului, precum și orice modificare a acestora.

Articolul 14

Audierea persoanei căutate

În cazul în care persoana arestată nu consimte la predarea sa în modul prevăzut la articolul 13, aceasta are dreptul să fie audiată de autoritatea judiciară de executare, în conformitate cu dreptul statului membru de executare.

Articolul 15

Decizia de predare

(1) Autoritatea judiciară de executare decide, în termenele și în condițiile stabilite în prezenta decizie-cadru, predarea persoanei.

(2) În cazul în care autoritatea judiciară de executare consideră că informațiile comunicate de statul membru emitent sunt insuficiente pentru a-i permite să decidă predarea, aceasta solicită furnizarea de urgență a unor informații suplimentare necesare, în special în legătură cu articolele 3 – 5 și 8, și poate stabili o dată limită pentru primirea acestora, ținând cont de necesitatea de a respecta termenele stabilite la articolul 17.

(3) Autoritatea judiciară emitentă poate, în orice moment, să transmită toate informațiile suplimentare utile autorității judiciare de executare.

Articolul 16

Decizia în cazul concursului de cereri

(1) În cazul în care mai multe state membre au emis un mandat european de arestare împotriva aceleiași persoane, alegerea mandatului european de arestare care trebuie să fie executat se face de autoritatea judiciară de executare, ținând cont în mod corespunzător de toate circumstanțele și, în special, de gravitatea relativă și de locul comiterii infracțiunilor, de datele respective ale mandatelor europene de arestare, precum și de faptul că mandatul a fost emis pentru urmărirea penală sau pentru executarea unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate.

(2) Autoritatea judiciară de executare poate solicita avizul Eurojust ⁽¹⁾ pentru a face alegerea prevăzută la alineatul (1).

(3) În cazul unui conflict între un mandat european de arestare și o cerere de extrădare prezentată de un stat terț, decizia de acordare a priorității fie mandatului european de arestare, fie cererii de extrădare, este adoptată de autoritatea competentă a statului membru de executare, ținând cont în mod corespunzător de toate circumstanțele, în special de cele prevăzute la alineatul (1), precum și de cele menționate în convenția aplicabilă.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere obligațiilor statelor membre care decurg din Statutul Curții Penale Internaționale.

Articolul 17

Termene și proceduri pentru decizia de executare a mandatului european de arestare

(1) Un mandat european de arestare se soluționează și se execută în regim de urgență.

(2) În cazul în care persoana căutată consimte la predare, decizia definitivă privind executarea mandatului european de arestare se ia în termen de 10 zile de la data consimțământului menționat anterior.

(3) În celelalte cazuri, decizia definitivă privind executarea mandatului european de arestare se ia în termen de 60 de zile de la data arestării persoanei căutate.

(4) În cazuri particulare, atunci când mandatul european de arestare nu poate fi executat în termenele prevăzute la alineatele (2) sau (3), autoritatea judiciară de executare informează de îndată autoritatea judiciară emitentă despre aceasta, indicând motivele. Într-un astfel de caz, termenele pot fi prelungite cu 30 de zile suplimentare.

(5) Cât timp nici o decizie definitivă privind executarea mandatului european de arestare nu este luată de autoritatea judiciară de executare, aceasta se va asigura că sunt îndeplinite condițiile materiale necesare unei predări efective a persoanei.

(6) Orice refuz de a executa un mandat european de arestare trebuie să fie motivat.

(7) Atunci când, în circumstanțe excepționale, un stat membru nu poate respecta termenele stabilite în prezentul articol, acesta informează Eurojust, precizând motivele întârzierii. În afară de aceasta, un stat membru care a suferit, din partea altui stat membru, mai multe întârzieri în executarea unor mandate europene de arestare, informează Consiliul despre aceasta, în scopul evaluării, la nivelul statelor membre, a punerii în aplicare a prezentei decizii-cadru.

Articolul 18

Situația în așteptarea deciziei

(1) Atunci când mandatul european de arestare a fost emis pentru desfășurarea urmăririi penale, autoritatea judiciară de executare trebuie:

(a) fie să accepte audierea persoanei căutate, în conformitate cu articolul 19;

(b) fie să accepte transferul temporar al persoanei căutate.

(2) Condițiile și durata transferului temporar sunt stabilite de comun acord de autoritatea judiciară emitentă și autoritatea judiciară de executare.

(3) În caz de transfer temporar, persoana trebuie să se poată întoarce în statul membru de executare pentru a asista la audierile care o privesc, în cadrul procedurii de predare.

Articolul 19

Audierea persoanei în așteptarea deciziei

(1) Persoana căutată este audiată de autoritatea judiciară, asistată de o altă persoană, desemnată în conformitate cu dreptul statului membru căruia îi aparține instanța judecătorească sesizată.

⁽¹⁾ Decizia 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust, în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate (JO L 63, 6.3.2002, p. 1).

(2) Audierea persoanei căutate se realizează în conformitate cu dreptul statului membru de executare și în condițiile stabilite de comun acord de autoritatea judiciară emitentă și autoritatea judiciară de executare.

(3) Autoritatea judiciară de executare competentă poate însărcina o altă autoritate judiciară a statului membru din care provine să participe la audierea persoanei căutate, pentru a garanta aplicarea corectă a prezentului articol și a condițiilor stabilite.

Articolul 20

Privilegii și imunități

(1) Atunci când persoana căutăată beneficiază de un privilegiu sau de o imunitate de jurisdicție sau de executare în statul membru de executare, termenele prevăzute la articolul 17 nu încep să curgă decât în cazul în care și din ziua în care autoritatea judiciară de executare a fost informată asupra faptului că acest privilegiu sau această imunitate au fost ridicate.

Statul membru de executare se asigură de faptul că sunt îndeplinite condițiile materiale necesare unei predări efective, în momentul în care persoana nu mai beneficiază de un asemenea privilegiu sau de o asemenea imunitate.

(2) Atunci când ridicarea privilegiului sau a imunității depinde de o autoritate a statului membru de executare, autoritatea judiciară de executare îi transmite o cerere în acest sens, fără întârziere. Atunci când ridicarea privilegiului sau a imunității depinde de o autoritate a altui stat sau a unei organizații internaționale, cererea va fi adresată de autoritatea judiciară emitentă.

Articolul 21

Conflictul de obligații internaționale

Prezenta decizie-cadru nu aduce atingere obligațiilor statului membru de executare atunci când persoana căutăată a fost extrădată către acest stat membru dintr-o țară terță și atunci când această persoană este protejată de dispozițiile acordului privind specialitatea, în temeiul căruia a fost extrădată. Statul membru de executare ia toate măsurile necesare pentru a solicita de îndată consimțământul statului din care a fost extrădată persoana căutăată, astfel încât aceasta să poată fi predată statului membru emitent. Termenele prevăzute la articolul 17 nu încep să curgă decât din ziua în care principiul specialității încetează să se mai aplice. Până la primirea deciziei din partea statului din care a fost extrădată persoana căutăată, statul membru de executare se asigură că sunt îndeplinite condițiile materiale necesare unei predări efective.

Articolul 22

Notificarea deciziei

Autoritatea judiciară de executare notifică de îndată autoritățile judiciare emitente decizia privind modul în care s-a dat curs mandatului european de arestare.

Articolul 23

Termenul pentru predarea persoanei

(1) Persoana căutăată este predată în cel mai scurt timp, la o dată convenită între autoritățile implicate.

(2) Aceasta este predată în termen de cel mult 10 zile de la data deciziei finale privind executarea mandatului european de arestare.

(3) În cazul în care predarea persoanei căutate în termenul prevăzut la alineatul (2) este împiedicată de un caz de forță majoră în oricare dintre statele membre, autoritatea judiciară de executare și autoritatea judiciară emitentă iau imediat legătura una cu cealaltă și convin asupra unei noi date a predării. În acest caz, predarea are loc în termen de zece zile de la noua dată convenită.

(4) În mod excepțional, predarea poate fi suspendată temporar din motive umanitare serioase, cum ar fi existența unor motive valabile pentru a crede că aceasta ar pune în mod evident în pericol viața sau sănătatea persoanei căutate. Executarea mandatului european de arestare are loc de îndată ce aceste motive au încetat să existe. Autoritatea judiciară de executare informează de îndată autoritatea judiciară emitentă despre acest aspect și convine cu aceasta asupra unei noi date a predării. În acest caz, predarea are loc în termen de 10 zile de la noua dată astfel convenită.

(5) La expirarea termenelor prevăzute la alineatele (2) – (4), în cazul în care persoana se mai află în detenție, ea este pusă în libertate.

Articolul 24

Predarea amânată sau condiționată

(1) Autoritatea judiciară de executare poate, după ce a decis executarea mandatului european de arestare, să amâne predarea persoanei căutate, pentru ca aceasta să poată fi urmărită penal în statul membru de executare sau, în cazul în care a fost deja condamnată, pentru a putea executa, pe teritoriul acestuia, o pedeapsă primită pe baza unei alte fapte decât cea prevăzută de mandatul european de arestare.

(2) În loc să amâne predarea, autoritatea judiciară de executare poate preda temporar statului membru emitent persoana căutăată,

în condiții care urmează a fi stabilite de comun acord între autoritățile judiciare de executare și emitentă. Acordul se face în scris, iar toate autoritățile statului membru emitent sunt obligate să respecte condițiile acestuia.

Articolul 25

Tranzitul

(1) Fiecare stat membru permite, cu excepția cazului în care folosește posibilitatea de refuz atunci când se solicită tranzitul unuia dintre resortisanții sau rezidenții săi, în scopul executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, tranzitul pe teritoriul său al unei persoane căutate care este predată, cu condiția să fi primit informații despre:

- (a) identitatea și cetățenia persoanei care face obiectul mandatului european de arestare;
- (b) existența unui mandat european de arestare;
- (c) natura și încadrarea juridică a infracțiunii;
- (d) descrierea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, inclusiv data și locul.

Atunci când persoana care face obiectul unui mandat european de arestare în scopul urmăririi penale este resortisant sau rezident al statului membru de tranzit, tranzitul poate fi supus condiției ca persoana, după ce a fost audiată, să fie returnată în statul membru de tranzit, pentru a efectua acolo pedeapsa sau măsura de siguranță privative de libertate care ar fi pronunțate împotriva sa în statul membru emitent.

(2) Fiecare stat membru desemnează o autoritate însărcinată cu primirea cererilor de tranzit și a documentelor necesare, precum și a oricărei alte corespondențe oficiale privind cererile de tranzit. Statele membre comunică această desemnare Secretariatului General al Consiliului.

(3) Cererea de tranzit, precum și informațiile prevăzute la alineatul (1), pot fi adresate autorității desemnate în temeiul alineatului (2), prin orice mijloc care permite păstrarea unei urme scrise a transmiterii. Statul membru de tranzit notifică decizia sa prin același procedeu.

(4) Prezenta decizie-cadru nu se aplică în cazul utilizării căilor aeriene fără escală prevăzută. Cu toate acestea, în cazul în care are loc o aterizare forțată, statul membru emitent furnizează autorității desemnate în conformitate cu alineatul (2) informațiile prevăzute la alineatul (1).

(5) Atunci când tranzitul se referă la o persoană care trebuie să fie extrădată de un stat terț către un stat membru, se va aplica *mutatis mutandis* prezentul articol. În special, expresia „mandat european de arestare” va fi înlocuită cu „cerere de extrădare”.

CAPITOLUL 3

EFECTELE PREDĂRII

Articolul 26

Computarea detenției executate în statul membru de executare

(1) Statul membru emitent compută din durata totală a privării de libertate care ar trebui executată în statul membru emitent toate perioadele de detenție rezultând din executarea unui mandat european de arestare, ca urmare a condamnării la o pedeapsă sau măsură de siguranță privative de libertate.

(2) În acest scop, toate informațiile privind durata detenției persoanei căutate pe baza mandatului european de arestare sunt transmise de autoritatea judiciară de executare sau de autoritatea centrală desemnată în temeiul articolului 7 autorității judiciare emitente în momentul predării.

Articolul 27

Eventuala urmărire penală pentru alte infracțiuni

(1) Fiecare stat membru poate notifica Secretariatului General al Consiliului că, în relațiile sale cu alte state membre care au dat aceeași notificare, se prezumă că s-a dat consimțământul pentru ca o persoană să fie urmărită penal, condamnată sau deținută în vederea executării unei pedepse sau a unei măsuri de siguranță privative de libertate, pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării acesteia, alta decât cea care a motivat predarea, cu excepția situației în care, într-un anumit caz, autoritatea judiciară de executare dispune în alt mod în decizia sa de predare.

(2) Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (1) și (3), o persoană care a fost predată nu poate fi urmărită penal, condamnată sau privată de libertate pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, alta decât cea care a motivat predarea sa.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în următoarele cazuri:

(a) atunci când persoana nu a părăsit teritoriul statului membru căruia i-a fost predată în patruzeci și cinci de zile de la data eliberării sale definitive, deși a avut posibilitatea să o facă, sau atunci când s-a reîntors aici după ce l-a părăsit;

(b) infracțiunea nu este sancționată cu o pedeapsă sau măsură de siguranță privative de libertate;

- (c) procedura penală nu duce la aplicarea unei măsuri care să restrângă libertatea individuală a persoanei;
- (d) atunci când persoana este pasibilă de o pedeapsă sau de o măsură care nu implică privarea de libertate, în special o pedeapsă pecuniară sau o măsură echivalentă, chiar dacă această pedeapsă sau măsură este susceptibilă de restrângerea libertății sale individuale;
- (e) atunci când persoana a acceptat să fie predată, renunțând, după caz, în același timp și la principiul specialității, în conformitate cu articolul 13;
- (f) atunci când persoana a renunțat în mod expres, după predarea sa, să beneficieze de principiul specialității pentru fapte specifice anterioare predării sale. Renunțarea se face în fața autorităților judiciare competente ale statului membru emitent și se consemnează în conformitate cu dreptul intern al acestui stat. Aceasta este redactată astfel încât să reiasă că persoana în cauză a exprimat-o în mod liber și în deplină cunoștință a consecințelor acesteia. Persoana are dreptul, în acest scop, să fie asistată de un avocat;
- (g) atunci când autoritatea judiciară de executare care a predat persoana își dă consimțământul, în conformitate cu alineatul (4).

(4) Cererea pentru consimțământ este prezentată autorității judiciare de executare, însoțită de informațiile menționate la articolul 8 alineatul (1), precum și de o traducere, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (2). Consimțământul este dat atunci când infracțiunea pentru care este solicitat implică ea însăși obligația de predare, în conformitate cu prezenta decizie-cadru. Consimțământul este refuzat pentru motivele menționate la articolul 3 și, în caz contrar, poate fi refuzat doar pentru motivele menționate la articolul 4. Decizia este adoptată în cel mult 30 de zile de la data primirii cererii.

Pentru cazurile menționate la articolul 5, statul membru emitent trebuie să acorde garanțiile care sunt prevăzute aici.

Articolul 28

Predarea sau extrădarea ulterioară

(1) Fiecare stat membru poate notifica Secretariatului General al Consiliului că, în relațiile sale cu alte state membre care au făcut aceeași notificare, se consideră că a fost acordat consimțământul pentru predarea unei persoane către un stat membru, altul decât statul membru de executare, în temeiul unui mandat european de arestare emis pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării acesteia, cu excepția situației în care, într-un caz particular, autoritatea judiciară de executare dispune în alt mod în decizia sa de predare.

(2) În orice situație, o persoană care a fost predată statului membru emitent în temeiul unui mandat european de arestare poate, fără consimțământul statului membru de executare, să fie predată unui alt stat membru decât statul membru de executare, în temeiul unui mandat european de arestare emis pentru o infracțiune săvârșită înaintea predării sale, în următoarele cazuri:

- (a) atunci când, deși a avut posibilitatea să o facă, persoana căutată nu a părăsit teritoriul statului membru căruia i-a fost predată în 45 de zile de la data eliberării sale definitive, sau atunci când s-a întors pe teritoriul acestuia după ce l-a părăsit;
- (b) atunci când persoana căutată acceptă să fie predată unui stat membru, altul decât statul membru de executare, în temeiul unui mandat european de arestare. Consimțământul se dă autorităților judiciare competente ale statului membru emitent și se consemnează în conformitate cu dreptul intern al acestui stat. Este redactat astfel încât să reiasă că persoana în cauză a acționat în mod liber și în deplină cunoștință a consecințelor acestuia. Persoana căutată are dreptul, în acest scop, să fie asistată de un avocat;
- (c) atunci când persoana căutată nu beneficiază de principiul specialității, în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) literele (a), (e), (f) și (g).

(3) Autoritatea judiciară de executare consimte ca persoana vizată să fie predată unui alt stat membru, în conformitate cu următoarele norme:

- (a) cererea de consimțământ este prezentată în conformitate cu articolul 9, însoțită de informațiile menționate la articolul 8 alineatul (1), precum și de o traducere, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (2);
- (b) consimțământul este dat atunci când infracțiunea pentru care este solicitat implică ea însăși obligația de predare, în conformitate cu dispozițiile prezentei decizii-cadru;
- (c) decizia este adoptată în cel mult treizeci de zile de la data primirii cererii;
- (d) consimțământul este refuzat pentru motivele menționate la articolul 3 și, în caz contrar, nu mai poate fi refuzat decât pentru motivele menționate la articolul 4.

Pentru cazurile menționate la articolul 5, statul membru emitent trebuie să furnizeze garanțiile care sunt prevăzute în acesta.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), o persoană care a fost predată în temeiul unui mandat european de arestare nu este extrădată unui stat terț fără consimțământul autorității competente a statului membru care a predat-o. Acest consimțământ este acordat în conformitate cu convențiile prin care acest stat membru își asumă obligații, precum și cu dreptul său intern.

Articolul 29

Predarea unor obiecte

(1) La cererea autorității judiciare emitente sau din proprie inițiativă, autoritatea judiciară de executare sechestrează și predă, în conformitate cu dreptul intern, obiectele:

- (a) care pot servi ca mijloace de probă, sau
- (b) care au fost dobândite de persoana căutată ca urmare a săvârșirii infracțiunii.

(2) Predarea obiectelor prevăzute la alineatul (1) este efectuată chiar și în cazul în care mandatul european de arestare nu poate fi executat, ca urmare a decesului sau a evadării persoanei căutate.

(3) Atunci când obiectele prevăzute la alineatul (1) sunt susceptibile de sechestru sau confiscare pe teritoriul statului membru de executare, acesta din urmă poate, în cazul în care obiectele sunt necesare unei proceduri penale în curs, să le păstreze temporar sau să le predea statului membru emitent, sub rezerva restituirii.

(4) Drepturile pe care statul membru de executare sau părți terțe le-ar fi dobândit asupra obiectelor prevăzute la alineatul (1) sunt menținute. Atunci când există asemenea drepturi, statul membru emitent trimite obiectele statului membru de executare fără a percepe taxe, de îndată ce procedura penală s-a finalizat.

Articolul 30

Cheltuieli

(1) Cheltuielile angajate pe teritoriul statului membru de executare pentru executarea mandatului european de arestare sunt suportate de acest stat membru.

(2) Toate celelalte cheltuieli sunt în sarcina statului membru emitent.

CAPITOLUL 4

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

Articolul 31

Raporturile cu alte instrumente legale

(1) Fără a aduce atingere aplicării acestora în relațiile dintre statele membre și statele terțe, prezenta decizie-cadru înlocuiește, de la 1 ianuarie 2004, dispozițiile corespunzătoare ale următoarelor convenții aplicabile în materie de extrădare, în relațiile dintre statele membre:

- (a) Convenția europeană privind extrădarea din 13 decembrie 1957, Protocolul adițional al acesteia din 15 octombrie 1975, al doilea Protocol adițional al acesteia din 17 martie 1978 și Convenția europeană pentru reprimarea terorismului din 27 ianuarie 1977, în partea referitoare la extrădare;
- (b) Acordul între cele douăsprezece state membre ale Comunităților Europene privind simplificarea și modernizarea modalităților de transmitere a cererilor de extrădare, din 26 mai 1989;
- (c) Convenția privind procedura simplificată de extrădare între statele membre ale Uniunii Europene, din 10 martie 1995;
- (d) Convenția privind extrădarea între statele membre ale Uniunii Europene, din 27 septembrie 1996;
- (e) titlul III, capitolul 4, din Convenția de punere în aplicare din 19 iunie 1990 a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune.

(2) Statele membre pot continua să aplice acordurile sau aranjamentele bilaterale sau multilaterale în vigoare la data adoptării prezentei decizii-cadru, în măsura în care acestea permit aprofundarea sau extinderea obiectivelor acesteia și contribuie la simplificarea sau facilitarea sporită a procedurilor de predare a persoanelor care fac obiectul unui mandat european de arestare.

Statele membre pot încheia acorduri sau aranjamente bilaterale sau multilaterale după data intrării în vigoare a prezentei decizii-cadru, în măsura în care acestea permit aprofundarea sau extinderea conținutului acesteia și contribuie la simplificarea sau facilitarea sporită a procedurilor de predare a persoanelor care fac obiectul unui mandat european de arestare, în special stabilind termene mai scurte decât cele fixate la articolul 17, extinzând lista infracțiunilor prevăzute la articolul 2 alineatul (2), limitând și mai mult motivele de refuz prevăzute la articolele 3 și 4 sau scăzând pragul prevăzut la articolul 2 alineatul (1) sau (2).

Acordurile și aranjamentele menționate la alineatul (2) nu pot afecta în nici un fel relațiile cu statele membre care nu sunt părți la acestea.

Statele membre notifică Consiliului și Comisiei, în termen de trei luni de la data intrării în vigoare a prezentei decizii-cadru, acordurile sau aranjamentele existente prevăzute la primul paragraf, pe care doresc să continue să le aplice.

De asemenea, statele membre notifică Consiliului și Comisiei orice acord sau aranjament nou prevăzut la paragraful (2), în termen de trei luni de la data semnării acestora.

(3) În măsura în care convențiile sau acordurile prevăzute la alineatul (1) se aplică teritoriilor statelor membre sau unor teritorii pentru ale căror relații externe este responsabil un stat membru, cărora nu li se aplică prezenta decizie-cadru, aceste instrumente continuă să reglementeze relațiile existente între aceste teritorii și celelalte state membre.

Articolul 32

Dispoziție tranzitorie

Cererile de extrădare primite până la 1 ianuarie 2004 vor continua să fie reglementate de instrumentele existente în domeniul extrădării. Cererile primite după această dată vor fi guvernate de normele adoptate de statele membre, în temeiul prezentei decizii-cadru. Cu toate acestea, orice stat membru poate face, în momentul adoptării prezentei decizii-cadru, o declarație în care să indice faptul că, în calitate de stat membru de executare, va continua să examineze, în conformitate cu sistemul de extrădare aplicabil până la 1 ianuarie 2004, cererile referitoare la fapte săvârșite înaintea unei date indicate de acesta. Această dată nu poate fi ulterioară datei de 7 august 2002. Respectiva declarație va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Aceasta poate fi retrasă în orice moment.

Articolul 33

Dispoziții privind Austria și Gibraltarul

(1) Cât timp Austria nu va modifica articolul 12 alineatul (1) din „Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz” și până la 31 decembrie 2008, ea își va putea autoriza autoritățile judiciare de executare să refuze executarea unui mandat european de arestare, în cazul în care persoana căutată este cetățean austriac, iar faptele care stau la baza mandatului european de arestare nu sunt susceptibile de pedeapsă, în conformitate cu dreptul austriac.

(2) Prezenta decizie-cadru se aplică Gibraltarului.

Articolul 34

Punerea în aplicare

(1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se conforma dispozițiilor prezentei decizii-cadru până la 31 decembrie 2003.

(2) Statele membre comunică Secretariatului General al Consiliului și Comisiei textul dispozițiilor care transpun în dreptul intern obligațiile care decurg din prezenta decizie-cadru. Astfel, fiecare stat membru poate indica faptul că va aplica de îndată prezenta decizie-cadru în relațiile sale cu statele membre care au făcut aceeași comunicare.

Secretariatul General al Consiliului comunică statelor membre și Comisiei informațiile primite în aplicarea articolului 7 alineatul (2), a articolului 8 alineatul (2), a articolului 13 alineatul (4) și a articolului 25 alineatul (2). Acesta va asigura, de asemenea, publicarea informațiilor în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(3) Pe baza informațiilor transmise de Secretariatul General al Consiliului, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2004, un raport privind aplicarea prezentei decizii-cadru, însoțit, după caz, de propuneri legislative.

(4) În cursul celui de-al doilea semestru al anului 2003, Consiliul va evalua în special aplicarea practică a dispozițiilor prezentei decizii-cadru de către statele membre, precum funcționarea SIS.

Articolul 35

Intrare în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 13 iunie 2002.

Pentru Consiliu

Președintele

M. RAJOY BREY

ANEXĂ

MANDATUL EUROPEAN DE ARESTARE ⁽¹⁾

Prezentul mandat a fost emis de o autoritate judiciară competentă. Solicit ca persoana menționată mai jos să fie arestată și predată autorităților judiciare în vederea efectuării urmăririi penale și a executării unei pedepse sau măsuri de siguranță privative de libertate.

⁽¹⁾ Prezentul mandat trebuie să fie redactat sau tradus într-una din limbile oficiale ale statului membru de executare, atunci când acesta din urmă este cunoscut, sau în orice altă limbă acceptată de acest stat.

(a) Informații referitoare la identitatea persoanei căutate:

Numele:

Prenumele:

Numele avut înaintea căsătoriei, dacă este cazul:

Pseudonimul, dacă este cazul:

Sexul:

Cetățenia:

Data nașterii:

Locul nașterii:

Reședința și/sau adresa cunoscută:

Limba (limbile) pe care le înțelege persoana căutată (în cazul în care sunt cunoscute):

.....

Trăsături distinctive/descrierea persoanei căutate:

.....

Fotografia și amprentele digitale ale persoanei căutate, în cazul în care sunt disponibile și se pot transmite, sau datele persoanei care poate fi contactată în scopul obținerii acestor informații sau a unui profil ADN (în cazul în care aceste date pot fi comunicate, însă nu au fost incluse)

(b) Decizia pe care se întemeiază mandatul de arestare:

1. Mandatul de arestare sau decizia judiciară cu același efect:

Tipul:

2. Hotărârea executorie:

.....

Referința:

(c) Indicații privind durata pedepsei:

1. Durata maximă a pedepsei sau a măsurii de siguranță privative de libertate care poate fi aplicată pentru infracțiunea (infracțiunile) săvârșită (săvârșite):

.....
.....

2. Durata pedepsei sau măsura de siguranță privative de libertate aplicate:

.....

Pedeapsa care rămâne de executat:

.....

.....

(d) Decizia pronunțată în lipsă și:

- persoana vizată a fost citată personal sau informată prin alte mijloace cu privire la data și locul audierii în care s-a pronunțat decizia în lipsă,

sau

- persoana vizată nu a fost citată personal și nici informată prin alte mijloace cu privire la data și locul audierii în care s-a pronunțat decizia în lipsă, însă beneficiază de următoarele garanții juridice după predarea către autoritățile judiciare (astfel de garanții se pot prezenta anticipat)

Precizarea garanțiilor juridice

.....

.....

.....

(e) Infracțiunea (infracțiunile):

Prezentul mandat se referă la un total de: infracțiuni.

Descrierea circumstanțelor în care s-a/s-au săvârșit infracțiunea/infracțiunile, inclusiv momentul (data și ora), locul și gradul de participare la aceasta/acestea a persoanei căutate:

.....

Natura și încadrarea juridică a infracțiunii sau infracțiunilor și dispoziția legală sau codul aplicabil:

.....

1. Să se marcheze căsuțele corespunzătoare, după caz, dacă este vorba despre una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni pedepsite în statul membru emitent cu o pedeapsă sau o măsură de siguranță privative de libertate de cel puțin 3 ani, astfel cum sunt definite în dreptul statului membru emitent:

- ☐ apartenența la o organizație criminală;
- ☐ terorismul;
- ☐ traficul de persoane;
- ☐ exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- ☐ traficul ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope;
- ☐ traficul ilicit de arme, muniții și materiale explozive;
- ☐ corupția;
- ☐ fraudă, inclusiv fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Comunităților Europene, în sensul Convenției privind protejarea intereselor financiare ale Comunităților Europene din 26 iulie 1995;
- ☐ spălarea produselor infracțiunii;
- ☐ falsificare, inclusiv falsificarea monedei euro;
- ☐ criminalitate informatică;
- ☐ infracțiuni împotriva mediului, inclusiv traficul ilicit de specii animale pe cale de dispariție și traficul ilicit de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- ☐ facilitarea intrării și a șederii ilegale;
- ☐ omuciderea voluntară, lovituri și vătămări corporale grave;
- ☐ traficul ilicit de organe și țesuturi umane;
- ☐ răpirea, sechestrarea și luarea de ostateci;
- ☐ rasismul și xenofobia;
- ☐ jafurile organizate sau armate;
- ☐ traficul ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- ☐ înșelăciunea;
- ☐ racketul și extorcarea de fonduri;
- ☐ contrafacerea și pirateria produselor;
- ☐ falsificarea de documente administrative și traficul de falsuri;
- ☐ falsificarea mijloacelor de plată;
- ☐ traficul ilicit de substanțe hormonale și de alți factori de creștere;
- ☐ traficul ilicit de materiale nucleare și radioactive;
- ☐ traficul de vehicule furate;
- ☐ violul;
- ☐ incendierea cu intenție;
- ☐ infracțiunile de competența Curții Penale Internaționale;
- ☐ sechestrarea ilegală de aeronave și nave;
- ☐ sabotajul.

II. Descrierea completă a infracțiunii sau a infracțiunilor care nu se înscriu în cazurile menționate la punctul (f):

.....

(f) Alte circumstanțe pertinente în speță (informații facultative):

(NB: la acest punct se pot include observații privind extrateritorialitatea, întreruperea perioadelor limitate în timp și alte consecințe ale infracțiunii)

.....

(g) Prezentul mandat se referă, de asemenea, la sechestrarea și predarea obiectelor care pot servi ca mijloace de probă:

Prezentul mandat se referă, de asemenea, la sechestrarea și predarea obiectelor dobândite de persoana căutată, ca urmare a comiterii infracțiunii:

Descrierea obiectelor (și a locului în care se află) (în cazul în care acestea sunt cunoscute):

.....

(h) Infracțiunea sau infracțiunile pentru care s-a emis prezentul mandat este/sunt pasibile de o pedeapsă sau măsură de siguranță privative de libertate cu caracter permanent sau care are (au) avut ca efect o astfel de pedeapsă sau măsură:

- sistemul juridic al statului membru emitent prevede o reexaminare a pedepsei aplicate – la cerere sau după cel puțin 20 de ani
- în vederea neexecutării acestei pedepse sau măsuri și/sau
- sistemul juridic al statului membru emitent prevede aplicarea unor măsuri de clemență la care persoana în cauză are dreptul, în temeiul dreptului sau practicii statului membru emitent, în vederea neexecutării acestei pedepse sau măsuri.

(i) Autoritatea judiciară care a emis mandatul:

Denumirea oficială:

Numele reprezentantului său ⁽¹⁾:

Funcția (funcția/gradul):

Referința dosarului:

Adresa:

Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul zonei sau al orașului) (...)

Nr. de fax: (prefixul țării) (prefixul zonei sau al orașului) (...)

E-mail:

Datele persoanei care poate fi contactată pentru a lua măsurile practice necesare predării persoanei:

(¹) Se va menționa numele deținătorului autorității judiciare în diferitele versiuni lingvistice.

În cazul în care se desemnează o autoritate centrală pentru transmiterea și primirea administrativă a mandatelor europene de arestare:

Denumirea autorității centrale:

.....

Persoana de contact, după caz (funcția/gradul și numele):

.....

Adresa:

.....

Nr. de telefon: (prefixul țării) (prefixul zonei sau al orașului) (...)

Nr. de fax: (prefixul țării) (prefixul zonei sau al orașului) (...)

E-mail:

Semnătura autorității judiciare emitente și/sau a reprezentantului acesteia:

.....

Numele:

Funcția (funcția/gradul):

Data:

Ștampila oficială (dacă este disponibilă)